

Ν.Ξ.

Συμπληρώνονται σήμερα **41 χρόνια από τη δολοφονία της Σωτηρίας Βασιλακοπούλου.**

Ήταν **Δευτέρα 28 Ιουλίου 1980**, έξω από το εργοστάσιο της κλωστοϋφαντουργίας **ΕΤΜΑ**, στο Ρέντη. Μέλη της **ΚΝΕ** και του **ΚΚΕ** μοιράζουν προκηρύξεις στους εργάτες και τις εργάτριες. Μαζί τους και η εικοσιενός ετών δευτεροετής φοιτήτρια της Παντείου και μέλος της ΚΝΕ, Σωτηρία Βασιλακοπούλου.

Η εργοδοσία θέλει με κάθε τρόπο να εμποδίσει την επαφή των εργατών και εργατριών με τα μέλη της ΚΝΕ και του ΚΚΕ. Έτσι, οδηγεί με μισθωμένα πούλμαν πολλούς εργαζόμενους έξω από το εργοστάσιο έχοντας δώσει οδηγίες στους οδηγούς να μην αφήνουν τους φοιτητές, τις φοιτήτριες και τους συνδικαλιστές να πετούν τις προκηρύξεις μέσα από τα παράθυρα.

Σε μια τέτοια επίθεση/μηχανοκίνητο γιουρούσι κατά των συγκεντρωμένων, ο τραμπούκος της εργοδοσίας Μάριος Χαρίτος που οδηγούσε το πούλμαν, ρίχνει στο έδαφος την νεαρή αγωνίστρια και στη συνέχεια περνάει με απίστευτη βαρβαρότητα τις πίσω ρόδες από πάνω της παρά τις φωνές της ίδιας και των παρισταμένων, με τραγικά βεβαίως αποτελέσματα.

Η αστυνομία, η κυβέρνηση Ράλλη και βέβαια η εργοδοσία, προσπάθησαν να συγκαλύψουν το έγκλημα, χωρίς επιτυχία.

Να σημειώσουμε ότι πριν από ένα μήνα, στις 18 Ιουνίου 2021 στην πόλη Νοβάρα της γειτονικής Ιταλίας, **δολοφονήθηκε με παρόμοιο τρόπο ο Αντίλ Μπελκαντίμ**, εργαζόμενος και συνδικαλιστής μπροστά από τις αποθήκες της Lidl.

Ο μαροκινής καταγωγής εργαζόμενος συμμετείχε στην περιφρούρηση της πανεθνικής 24ωρης απεργίας στον κλάδο των logistics και μαζί με άλλους συναδέλφους του προσπάθησε να μπλοκάρει την πύλη εισόδου των προμηθευτών. Ο δράστης προσπάθησε να μπει στο εσωτερικό του πολυκαταστήματος παρά το μπλόκο. Χτύπησε και παρέσυρε για 20 μέτρα τον εργαζόμενο ο οποίος εξέπνευσε μετά από λίγα λεπτά.

Η δολοφονία του Αντίλ συνοδεύτηκε από επιθέσεις τραμπούκων με σιδερολοστούς ενάντια στους αγωνιζόμενους συνδικαλιστές, παράλληλα με τη στοχοποίησή τους από εισαγγελείς, αστυνομία και εργοδοσία.

Όχι μόνο στην Ιταλία αλλά και στην Ελλάδα, δεν πρόκειται για *“déjà vu”* αλλά για σκηνές από ταινία **προσεχώς**. Το “υπόσχεται” ο νόμος Χατζηδάκη που βγάζει στην παρανομία το δικαίωμα περιφρούρησης

των εργατικών αγώνων και νομιμοποιεί πρακτικές των εργοδοτών ενάντια στην συνδικαλιστική δράση.

Στην Αθήνα του 1980, η δολοφονία της Σωτηρίας δεν παρουσιάστηκε από τα περισσότερα ΜΜΕ της εποχής ως αυτό που ήταν, ένα **στυγνό εργοδοτικό έγκλημα**. Αντίθετα επιχειρήθηκε να παρουσιαστεί **σαν τροχαίο!**

Τέσσερις δεκαετίες μετά, η Σωτηρία Βασιλακοπούλου παραμένει σύμβολο στους αγώνες της εργατικής τάξης, του νεολαιίστικου κινήματος και όλης της κοινωνίας για απελευθέρωση από τα δεσμά του εγκληματικού καπιταλιστικού συστήματος.

Ο Λαός Δεν Ξεχνά, Τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες τιμά!